

στασις θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Καὶ τότε εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἔχωμεν ταρχάς, διαδηλώσεις, ἀποχωρήσεις ἀφθόνας, ἐπακνελημμένας ἐκκενώσεις . . .

— "ὦ, βεβαίως! εἶπον ἀρπάσας τὸν πῖλόν μου καὶ ἀναχωρῶν, μετὰ τοιαύτην συσώρευσιν φυτικῶν οὐσιῶν, ἦτο ἐπόμενον ἐκεῖ νὰ καταλήξωμεν!

Ἀββακούμ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Πίνδου Λαρίσσης, δύο διάφορα, τὸ ἐν ἀμέσως ὑπὸ τὸ ἄλλο :

«Τὰ δημορχιακὰ πρὸ ἐβδομάδος διευθύνει ὁ δραστήριος καὶ ρέκτης δημορχικός πᾶρεδρος κ. Ἀθανάσιος Μαρωλάκης καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἠκούσαμεν πολλοὺς τῶν συμπολιτῶν μας ἐκφράσαντας τὴν εὐχὴν, ἵνα πρὸς εὐημερίαν τῶν πολιτῶν καὶ εὐόδωσιν τῶν δημοτικῶν συμφερόντων ἐκλεχθῇ καὶ δῆμαρχος».

«Σήμερον ὡραίαν παράστασιν θέλει δώσῃ ὁ ἑλληνικός θιάσος, θέλει δὲ διδαχθῇ τὸ ἀριστούργημα τῶν Κωμωδιῶν «Οἱ Μυλωνάδες» καὶ ἡ διδακτικωτάτη κωμωδία «ἡ Ἀνεψιά τοῦ θεοῦ της» τὸ πρόσωπον τοῦ Μπαρμπαγεώργη θέλει ἀποδυθῇ ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀθαν. Μαρωλάκης, ὅστις καθ' ἑ, ὡς οἱ εἰδότες καὶ ἰδόντες αὐτὸν ὁμολογοῦσιν, εἶνε ἀμίμητος. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ἐπομένως ὅτι ἡ συρροὴ ἔσεται ἑκτακτος».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Εἰς τὸν ἀστυνόμον μας ἀπονέμομεν τὰς εὐχαριστήσεις τῶν πολιτῶν διὰ τοὺς κόπους, οὓς καταβάλλει, πρὸς καθαρισμόν τῆς κοινωνίας ἀπὸ τινῶν καθαρμάτων, 35 περίπου ἀέργους καὶ ὑπόπτους κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀνακαλύψας συνέλαβεν καὶ ἀπέπεμψεν τῆς πόλεως εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν ὠμίλησε μετὰ τῆς λεπτότητος ἐκείνης, μεθ' ἧς πᾶς τίμιος καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένος ἄνθρωπος ὀφείλει ὁμιλῶν περὶ γυναικῶν νὰ μεταχειρίζεται, παρεκλήθημεν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ θιάσου νὰ ὀνομάσωμεν ἐκ μέρους αὐτῶν ἀχρεῖον καὶ ἀτιμον καὶ δειλόν, διότι διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν δικαίαν ὀργὴν τῶν ἔκρυψε τὸ ὄνομά του, ἂν δὲ ἔχη τὸ θάρρος νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ περιποίησιν, ἄς δηλώσῃ τοῦτο».

*

Ἐκ τοῦ Ἀράτου Πατρῶν.

«Ἐχομεν ἀκραν ὑγίαν, κακοκαιρία μᾶς ἐπαπειλεῖ.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στίχοι, τιθέμενοι ἀντὶ ἐπιλόγου εἰς τὰ κύρια ἀρθρα :

«Τρεῖς ἤδη σὰς νικήσαμεν, σὰς τρίψαμεν τὴν μούρην. Μὲ τὸν Γερωκοστόπουλον, Ρικιάκην, Κοντογούρην.

Χαίρετε, ἄνδρες ἥρωες, τῶν ἐκλογῶν Λιοντάργια, Ἄρατε καὶ Ἀχαῖα, καὶ τ' ἄλλα Παλληκαίργια!

«Μὴ φοβερίζῃς πλέον τὸν Ἄρατον τὸν Ντούρον Γατ' ἔχη Δεληγιώργην, Ζαίτην, Κουμουνοῦρον.

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Αἱ πέτραι τοῦ νεωστὶ ἀναφκέντος πλησίον τῆς προκυμαίας Λιμενίσκου, εὐτυχῶς καταρρέουσιν εἰς τὴν θάλασσαν! Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ πυθμένας! Μωρὲ Λομβάρδε; ὄλο γιὰ τὸ Ζάντε, Ζάντε φροντίζεις; γιὰ τὴν Πάτρα, Μωρὲ Ντετόρο, ποῦ σοῦ δίνῃ Μαμά καὶ τρώγεις, Μωρὲ; Ξαφνικὸ νὰ σ' ὀρθῇ, Μωρὲ; Ταλαίπωρον ἔθνος, εἰς ποίας ληστρικὰς χεῖρας περιέπεσε καὶ διοικεῖσαι; Μὴ χειρότερα!»

Ρευεουχίωτη

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκ τῆς ἑβδομάδος ἀνατυπωθὲν ἐν ἰδιαιτέρῳ τευχιδίῳ μᾶς ἐστάλη προχθὲς «Ἡ Ἀδελφὴ Μάρθα, μακρὸν ρομαντικώτατον διήγημα τοῦ κ. Σπυρίδωνος Παγκιάνη, ἐν ἐπιστολαῖς διεξαγόμενον, πλήρες μελαγχολίας καὶ ἰδεῶν αἰσθηματικῶν καὶ εἰκόνων, ὡς τὰ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης καὶ τόσον δυσαρμόστου πρὸς τὴν ἐποχὴν μας, ἀλλὰ διατηρούσης πάντοτε τὸ ἄλλων χρόνων γόντρον τῆς, σχολῆς.

Τὸ μόνον πρακτικὸν καὶ ὠφέλιμον σκοπὸν ἐκπληροῦν ἡμελόγιον καὶ ἴσως τὸ μᾶλλον ἐπομένως παντὸς ἄλλου δικαιοῦμενον νὰ ὑπάρχη, τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐστίας». Ὅλαι αἱ χρήσιμοι πληροφορίαι, ὄλαι αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸν καθημερινὸν βίον εἰδήσεις, ὄλαι αἱ ἰδιωτικαὶ πρὸς θεραπείαν ἢ διευκόλυνσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς στιγμῆς ἀγγελίαι, συμπυκνωθεῖσαι καὶ περιληφθεῖσαι εἰς κομψὸν ἐκ 300 περίπου σελίδων τομίδιον. Καὶ σὺν τούτοις ἡ φιλολογία ἀντιπροσωπευομένη δι' ὀλίγων ἀλλὰ καλλίστων ἔργων, ἐν οἷς ἰδιαιτέρως πρέπει ν' ἀναφέρωμεν τὸ καὶ ὑπὸ ἑποφιν γλώσσης καὶ ἀληθείας ἀξιολογώτατον ἀρθρον τοῦ κ. Ἀγγ. Βλάχου «Ἑλληνικὴ Ἀνευπομορησία, τὸ Ἐγκλημα παρὰ τοῖς ζῳοῖς περιέργων μελέτην τοῦ κ. Σ. Ἀποστολίδου καὶ τὰ ποιήματα τῶν κκ. Δροσίνη καὶ Πολέμη.

Ἐξεδόθη ἐν φυλλαδίῳ Κριτῶν Καταδίκη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Α. Κονδύλη.

Φιλόκαλον τεῦχος καὶ χρησιμώτατον συγγραμμάτιον. Νοθεύσεις ἐθωδίων καὶ ποτῶν καὶ ἐξελέγξεις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Δαμβέργη, καθηγητοῦ τῆς χημείας. Ἐπιστημονικὴ ἐργασία, ἧς ὅμως γινώσιν καὶ ἀνάγκην δύναται νὰ λάβῃ πᾶς καὶ ἧς ἡ μελέτη καθίσταται ἀπαραίτητος εἰς οἰονδήποτε ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ.

Εἰκὼν ἐκ τῶν συνόρων ποίημα ὑπὸ Κωνσταντίνου Α. Παπαζῆ.

